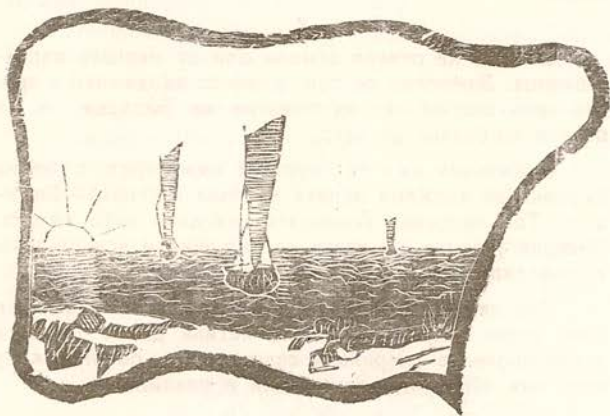

Разходката на малката капчица.

Подал се златен Слжнчо над морето и светли лжчи блеснали по гладката му повърхност.

Милиони капчици светнали като брилянти. Ето и най-малката и най-хубавата капчица Бисерка, галено чедо на морето, се събудила, разтрила очи и погледнала златен Слжнчо и не може да му се нарадва.

Клима глава Слжнчо към морската хубавица и я кани при него на гости, за да се поразходят по небесната синевина.

Трепне Бисерка и от радост сияе, че ще иде на дълга разходка — при златен Слжнчо.

— Мамичко, мамичко, пустни ме да ида при Слжнчо на гости. Там е тжй хубаво, тжй хубаво! — казала Бисерка на майка си.

А майка ѝ, синьото море, клатила глава и думала:

— Малка си още, мило мое дете! Страх ме е да те пустна: ти ще се изгубиш!